

Hvis der er behov for at fremsende rettelser til en tidligere fremsendt oversættelse af et europæisk patent, der er blevet begrænset af EPO, finder reglerne i § 86 tilsvarende anvendelse, hvilket fremgår indirekte af henvisningen til § 77 i § 80a, stk. 3.

Til nr. 5

Affattelsen af bestemmelsen er en konsekvens af en ændring af henholdsvis artikel 54 om, hvornår en ansøgning kan udgøre nyhedsskadeligt materiale for en senere indleveret ansøgning og artikel 79 om designering.

Det fremgår af EPK art. 54, stk. 3, at indholdet af en tidligere indleveret europæisk patentansøgning, som er offentliggjort i henhold til artikel 93, vil udgøre nyhedsskadeligt materiale i forhold til en senere indleveret europæisk ansøgning.

I forbindelse med en ændring af gebyrerne i EPO i 1997, blev der gennemført en ændring for så vidt angår tidspunktet for betaling af designeringsafgifterne. Administrationsrådet besluttede på daværende tidspunkt, at designeringsafgifterne først skulle betales indenfor 6 måneder regnet fra dagen for publicering. Kombineret med den nye regel 23a i gennemførelsesforskrifterne, hvori det blev bestemt, at en ansøgning i forhold til de designerede stater først skulle anses for omfattet af "kendt teknik" på det tidspunkt, hvor designeringsafgiften var blevet betalt, betød det i sin yderste konsekvens, at en ansøgning kunne blive omfattet af kendt teknik i de enkelte medlemslande på forskellige tidspunkter, alt afhængig af hvornår designeringsafgifterne blev betalt.

Med henblik på at den danske lovgivning afspejlede dette aspekt af EPO's regelsæt gennemførtes ved lov nr. 437 af 31. maj 2000 affattelsen af den gældende patentlovs § 82, stk. 2, 1. pkt., hvorefter en europæisk patentansøgning først omfattes af den i § 2, stk. 2, 2. pkt. nævnte situation i en designeret medlemsstat, når designeringsafgiften for denne medlemsstat er blevet betalt, uanset at ansøgningen tidligere er blevet offentliggjort med denne medlemsstat som designeret.

Ved revisionen af EPK i år 2000 er systemet omkring betaling af designeringsafgifterne ændret, idet det i artikel 79 fastslås, at alle medlemslandene automatisk er designeret allerede ved indleveringen af en europæisk patentansøgning. Derudover er den hidtil gældende affattelse af artikel 54, stk. 4, hvorefter indholdet i en europæisk patentansøgning kun er nyhedsskadeligt for en senere indleveret ansøgning, i det omfang de samme medlemslande er designerede i begge ansøgninger, blevet slettet. Endelig er regel 23a blevet

slettet i forbindelse med revisionen af gennemførelsesforskrifterne.

Som en følge heraf foreslås ordlyden af § 82, stk. 2, 1. pkt. ændret således, at en europæisk ansøgning, der omfatter Danmark, skal tages i betragtning ved vurderingen af nyheden af en senere indleveret ansøgning, uanset om denne indleveres i EPO, hvor Danmark automatisk designeres, eller om den indleveres i Danmark. Som grundlag for anvendelsen af § 2, stk. 2, 2. pkt. bestemmes derfor, at en offentliggørelse af en europæisk patentansøgning i henhold til artikel 93 i EPK sidestilles med, at ansøgningen er blevet almindelig tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i patentlovens § 22.

En international ansøgning, for hvilken EPO er designeret myndighed, skal også tages i betragtning som "kendt teknik" og dermed som nyhedsskadelig for efterfølgende ansøgninger her i landet. Dette gælder dog kun, hvis offentliggørelse i medfør af Patentsamarbejdsstraktatens regler sidestilles med offentliggørelse i henhold til artikel 93 i EPK. Disse forhold er reguleret i EPK artikel 153, stk. 3, hvorfor der i forslaget til en ny affattelse af § 82, stk. 2 er optaget en henvisning til denne bestemmelse.

Til nr. 6

Bestemmelsen foreslås suppleret med en henvisning til reglerne om central begrænsning og ophævelse af et meddelt europæisk patent for at sikre fornøden klarhed over patentets beskyttelsesomfang i det omfang, dette er blevet begrænset.

Til nr. 7

Bestemmelsen foreslås indsat med henblik på at sikre klarhed over patentbeskyttelsens omfang i tilfælde af, at et europæisk patent begrænses i overensstemmelse med § 80a, stk. 1.

Det fremgår således af forslaget til stk. 2, at hvis der er uoverensstemmelser mellem den til Patent- og Varemærkestyrelsen indsendte oversættelse af EPO's afgørelse om begrænsning af det pågældende europæiske patent, hvilket sker i medfør af § 80a, stk. 3, der henviser til § 77, og teksten på det sprog, der har været behandlingsproget ved EPO i forbindelse med afgørelsen om begrænsningen, da vil patentbeskyttelsen alene omfatte det, der fremgår af begge disse tekster.

Til nr. 8

Bestemmelsen skal ses i lyset af de nye regler i EPK's artikel 112a om muligheden for, at den udvidede ankeinstans i EPO ("Enlarged Board of Appeal") i særlige tilfælde kan træffe beslutning om at hjemvise